

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 893/19
1. USTALENIE FAKTÓW		
Fakty uznane za udowodnione		
Czyn przypisany oskarżonemu W. W.		
		<p>W okresie od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. w W. w krótkich odstępach czasów wykonaniu z góry powziętego zamiaru działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 102.400 zł., przekazanej pod różnymi tytułami na poczet zakupu samochodu marki V. (...) wprowadzając w/w w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej ustnie umowy na zakup przedmiotowego pojazdu, działając tym samym na szkodę J. W.,</p> <p>tj. czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	
<p>W. W. (podający się za W. S.) wynajął od J. W. mieszkanie przy ul. (...) w W.. Mężczyzna zdobył zaufanie pokrzywdzonego i nawiązał z nim dobre relacje.</p> <p>W rezultacie w okresie od grudnia 2005 r. do grudnia 2008 r. w W. w krótkich odstępach czasów wykonaniu z góry powziętego zamiaru działając w</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 312v, 406)</p>	

<p>celu osiągnięcia korzyści majątkowej W. W. doprowadził J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 102.400 zł przekazanej pod różnymi tytułami na poczet zakupu samochodu marki V. (...) wprowadzając w/w w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zawartej ustnie umowy na zakup przedmiotowego pojazdu, działając tym samym na szkodę J. W..</p> <p>Oskarżony pokwitował pokrzywdzonemu pobranie ww. środków.</p>		
Akt notarialny (k. 7-18)		
Zestawienie (k. 107, 169)		
Umowa najmu (k. 19-20)		
Zeznania świadka J. W. (k. 2-3v, 32-33, 106, 164-167, 181-185, 406-408)		
Zeznania świadka A. M. (k. 99v-100, 438-439)		
Zeznania świadka I. W. (k. 160v, 439-441)		
Oskarżony dokonał spłaty na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 104.800 zł.	Pismo oskarżyciela posiłkowego (k. 469)	

Oskarżony był dwukrotnie karany (oba skazania po dacie czynu zarzucanego w tej sprawie).	karta karna (k. 450)	
Fakty uznane za nieudowodnione		
1. Ocena DOWODÓW		
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	częściowo wyjaśnienia	wiarygodne: jedynie w zakresie bezspornym z zeznaniami pokrzywdzonego J. W.
	zeznania świadka J. W.	wiarygodne: Jasne i spójne zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Świadek w sposób dokładny przedstawił okoliczności związane z przekazaniem kolejnych transz pieniędzy na zakup samochodu oskarżonemu i brak jego otrzymania. Brak było podstaw do ich zakwestionowania.
	zeznania świadka A. M.	wiarygodne: (była partnerka oskarżonego) - potwierdziła, że pokrzywdzony dał oskarżonemu pieniądze na zakup samochodu, którego nie otrzymał. Dodała, że oskarżony brał pieniądze również od niej i nigdy ich nie zwracał, kłamiąc, że pracuje a mieszkanie przy ul. (...) w W. jest jego własnością.

	zeznania świadka I. W.	wiarygodne: - jasne i spójne zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Świadek w sposób dokładny przedstawił okoliczności związane z przekazaniem przez jego ojca J. W. kolejnych transz pieniędzy na zakup samochodu oskarżonemu i brak jego otrzymania.
	dowody nieosobowe	materiał bezsporny, niekwestionowany przez strony, zatem miarodajny
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
zeznania świadka E. P. (k. 75v, 467)	bez znaczenia: świadek nie miała wiedzy na temat czynu zarzucanego oskarżonemu	
nieprzydatne dla czynienia ustaleń faktycznych w sprawie - nie dotyczyły czynu zarzucanego oskarżonemu: - cesja wierzytelności (k. 21-23) - protokół odbioru technicznego (k. 25) - umowa k. 35,40-61 - pismo k. 203-217 - wpłaty za lokal k. 115-157 - ugoda (k. 187-188) -zestawienie (k. 189,193)		

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
#	Podstawa prawna skazania	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Sąd podzielił poprawność kwalifikacji prawnej, zaproponowanej przez oskarżyciela publicznego, jej oczywistość nie budzi zastrzeżeń i nie wymaga głębszych rozważań.</p> <p>W realiach niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony W. W. bez wątpienia swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.: bezwzględnie i cynicznie przez długi czas wykorzystywał dobro, naiwność i nieporadność starszego człowieka, którego zaufanie wzbudził oraz jego problemy emocjonalne związane z sytuacjami życiowymi „łączył się ze mną w bólu”, „zjednał mnie całkowicie”, „czułem w nim bratnią duszę” (k. 32), „traktowałem go jak syna” (k. 182). Oskarżony pieniądze na sprowadzenie z zagranicy samochodu pobierał sukcesywnie, datę sprowadzenia go ciągle odsuwał, finalnie po sprawdzeniu przez syna pokrzywdzonego w salonie, w którym samochód ten miał wreszcie oczekiwać, okazało się, iż sprawa tej transakcji w ogóle nie jest tam znana (k. 106, 164, 181-182). Sąd nie podzielił przekonania obrony, iż ustalone realia wskazują na cywilnoprawny charakter tej sprawy. Sposób działania oskarżonego wyraźnie bowiem wskazuje na jego kierunkowe działanie w celu dokonania oszustwa. Nie można</p>		

przy tym stracić z oczu całokształtu stosunków między stronami (obszernie nakreślonych przez pokrzywdzonego) oraz innych okoliczności tej sprawy, których co prawda Prokurator nie objął ściganiem, ale które, z punktu widzenia Sądu, budzą wątpliwość, czy również nie powinny być oceniane pod kątem wypełnienia znamion przestępstwa oszustwa.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

punkty I i II wyroku:

kara 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę zagrożenie ustawowe czynu:

- art. 286 § 1 k.k. – karą od 6 miesięcy do lat 8 pozbawienia wolności
- art. 57b k.k.- skazując za przestępstwo określone w art. 12 § 1 sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia do podwójnej wysokości górnej granicy ustawowego zagrożenia;

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające:

- znaczny stopień winy oskarżonego, który w chwili czynu był osobą dojrzałą i poczytalną, a więc w

pełni zdolną do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, w której można było oczekiwać od niego zachowania zgodnego z prawem;

- popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim kierunkowym;
- **znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, na którą składa się wysokość szkody, naruszenie istotnego dobra prawnego, jakim jest mienie, szczególnie naganna motywacja oskarżonego, jaką była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem wyjątkowo naiwnego pokrzywdzonego;**
- późniejszą karalność

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą:

- naprawienie w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności oraz dyrektywy wymiaru kary Sąd uznał, że adekwatną wobec oskarżonego, uwzględniającą zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości jego czynu, będzie kara 1 roku pozbawienia wolności. Mając na względzie powołane okoliczności łagodzące, Sąd uznał, że warunki i właściwości osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, zasługują na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary i **warunkowo zawiesił jej**

wykonanie na okres 3 lat próby. Zdaniem Sądu możliwe będzie osiągnięcie celów kary bez skazywania oskarżonego na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej, bowiem wolnościowa jej postać także zapobiegnie jego powrotowi do przestępczości. Sąd uznał, że konieczny w tym przypadku jest maksymalny okres próby.

punkt III wyroku:

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego W. W. karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 20 złotych stawka – wobec orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania koniecznym było orzeczenie kary, której realna dotkliwość uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania.

punkt IV wyroku:

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. nałożono na oskarżonego obowiązek informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

**1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA
ZAwarte w WYROKU**

1.inne zagadnieniA

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody w wysokości 256.988,80 (k. 469), albowiem przedmiot niniejszego postępowania został zakreślony granicami zarzutu z aktu oskarżenia (szkoda w kwocie 102.400 zł przekazana **na poczet zakupu**

<p>samochodu marki V. (...). Rozszerzanie opisu czynu o jakiegokolwiek inne zachowania oskarżonego, zwiększające jego odpowiedzialność odszkodowawczą, stanowiłoby wyjście poza granice zarzutu aktu oskarżenia. Byłoby to możliwe jedynie w przypadku określonym w art. 398 k.p.k., co jednak nie nastąpiło.</p>	
<p>7. Koszty procesu</p>	
<p>punkt V wyroku:</p> <p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego W. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz kwotę 780 złotych tytułem opłaty.</p>	
<p>1.Podpis</p>	